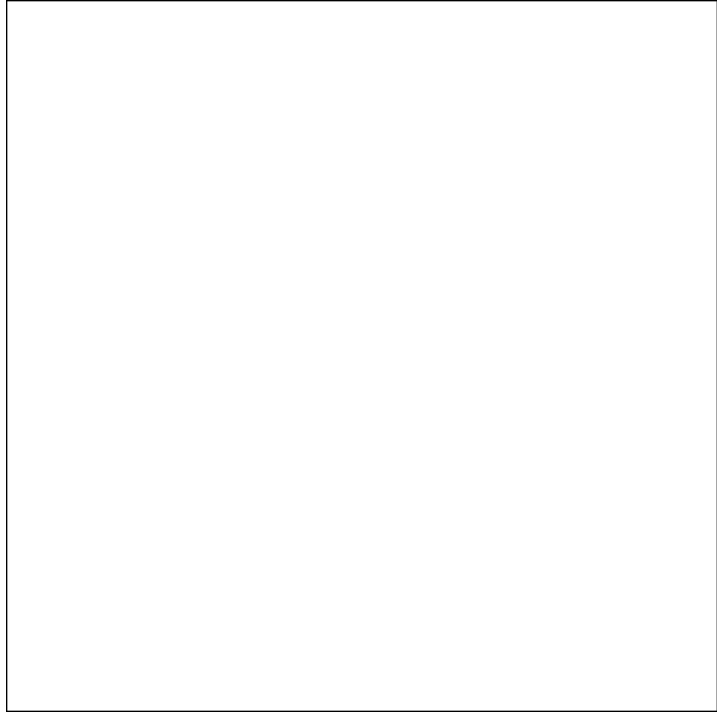

(uten bilder)

✎ Lesley Koyi, Ursula Natula
🔒 Brian Wambi
📧 Arlene Avila
🗣️ tagalog
📖 nivå 3

Paluwas sa malaking lungsod

Barnebøker for Norge

barnebok.no

Paluwas sa malaking lungsod
Skrevet av: Lesley Koyi, Ursula Natula
Illustrert av: Brian Wambi
Oversatt av: Arlene Avila

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

Siksikan ang tao at punung-puno ang mga bus sa terminal. Sa labas ng bus, mas madami pang hindi naikakargang mga gamit. Sinisigaw ng mga konduktor kung saan sila papunta.

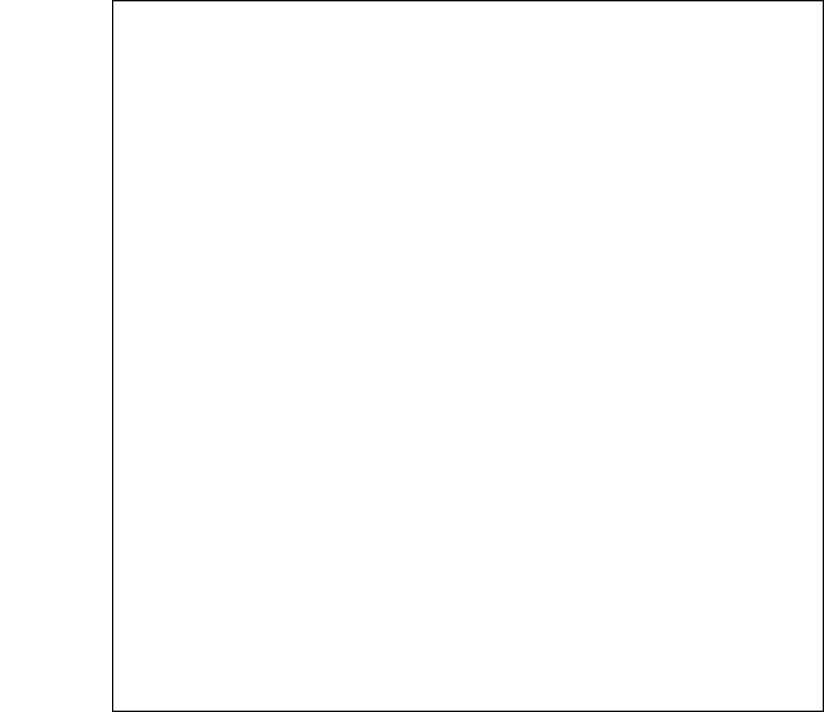
“Lungsod! Lungsod kayo riyani! Mga pa-
kanluran, dito na!” sigaw ng isa. Doon ako
dapat sumakay.

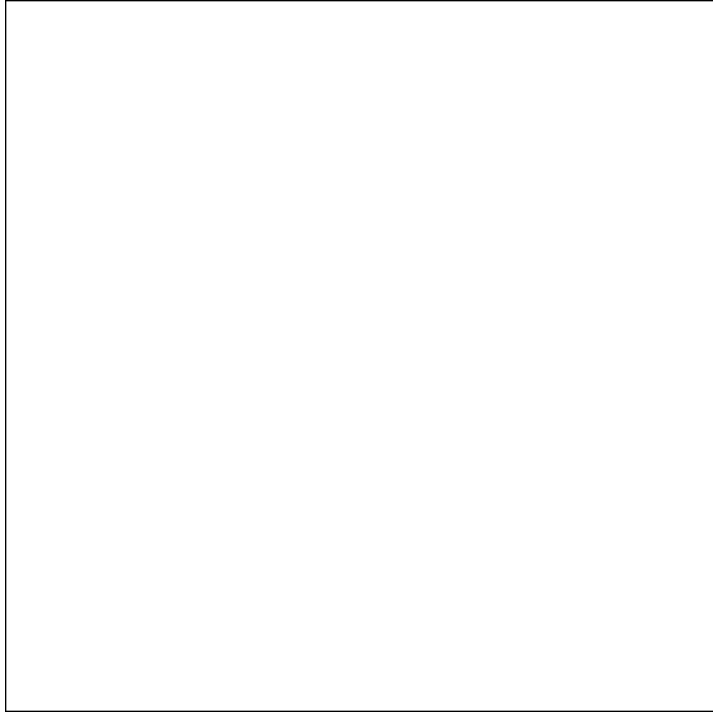
Halos puno na ang bus pero marami pa rin gustong sumakay. Nilagay ng iba ang bagahe sa ilalim ng bus. Ipinatong naman nung iba ang mga gamit nila sa mga lalagyan sa loob.

Mabilis na napupuno ang bus na pabalik sa nayon. Maya-maya lang tutulak na ito pa-silangan. Pero ang mas mahalaga ngayon, mahanap ko ang bahay ni tiyo.

Hawak ng mga bagong pasahero ang tiket
nila habang naghahanap ng upuan.
Hinahanda ng mga nanay ang kanilang
mga anak para sa mahabang biyahe.

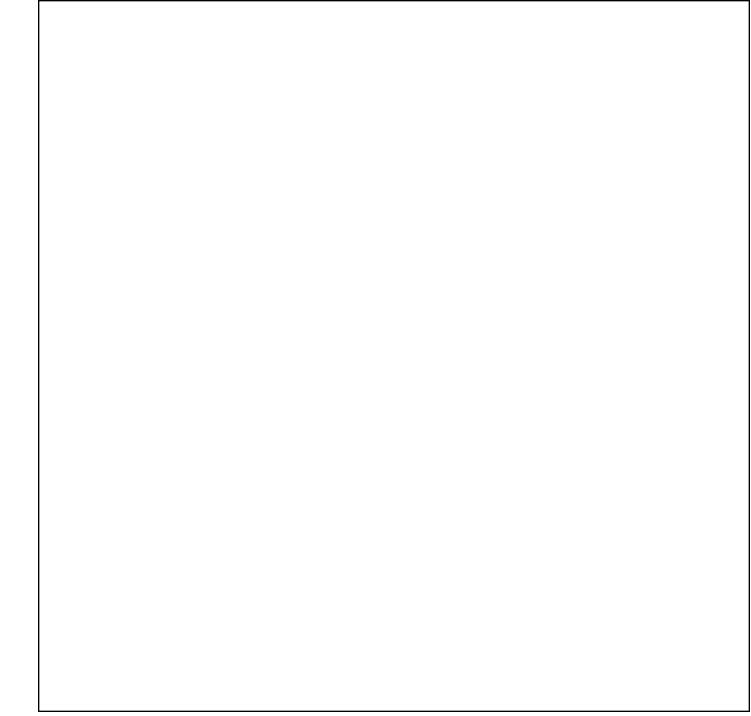
Pagkatapos ng siyam na oras, naging
ako sa mga kalabog at sigaw ng
konduktor. Nagtatawag na siya ng mga
pasahero pabalik sa nayon. Tumalon ako
palabas ng bus dala ang bag.

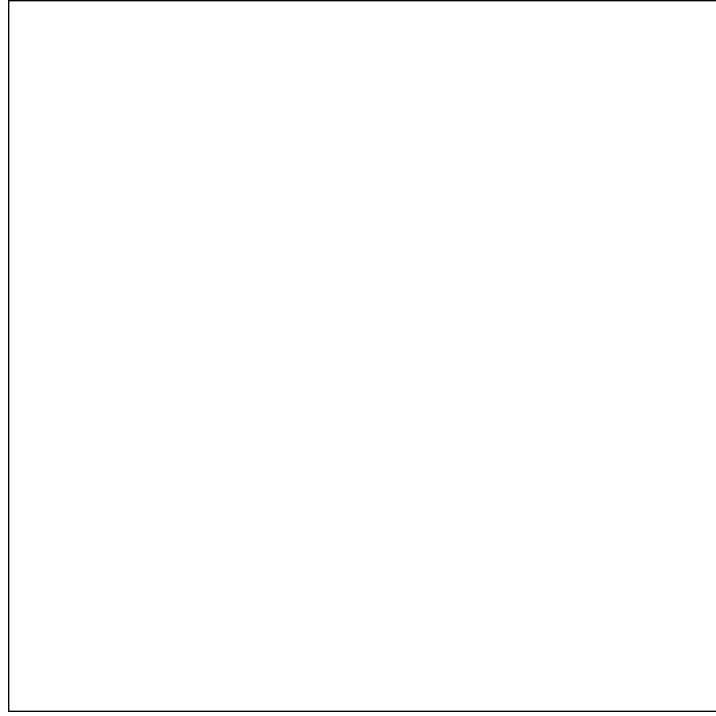
Sumiksik ako malapit sa isang bintana.
Mukhang kinakabahan ang katabi ko.
Hawak niyang mahigpit ang berdeng
plastic bag. Luma na ang kanyang damit
at tsinelas.

Isinaulo ko na lang ang address ng tiyo ko
sa siyudad. Nakatulog akong bumubulong
bulong.

Tumingin ako sa labas. Iwan ko na ang
aking nayon, kung saano ako lumaki.
Luluwas ako papunta sa malaking
lungsod.

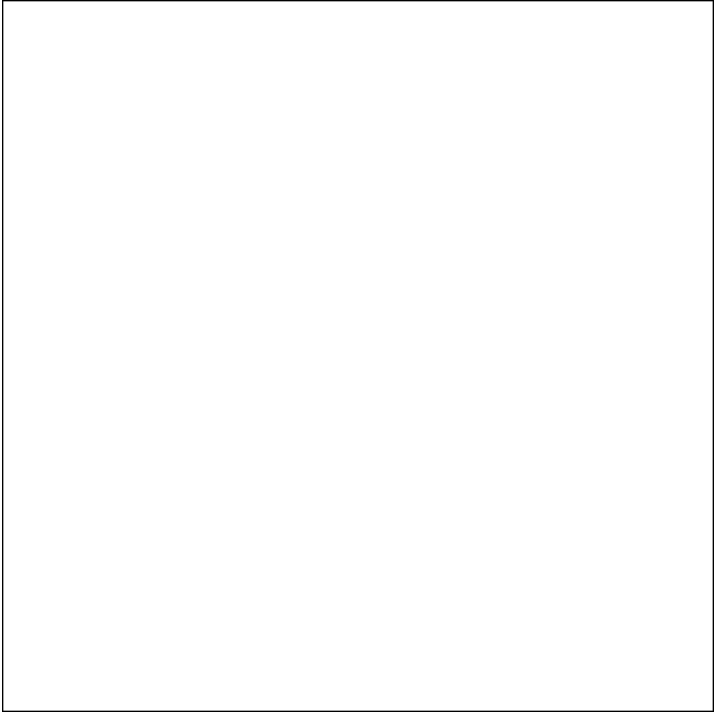
Pero laging lumilipad ang utak ko pauwi.
Magiging mabuti kaya ang kalagayan ni
nanay? Mabibili kaya ang mga kuneho?
Maaalala kaya ng kapatid kong diligan ang
mga punla?

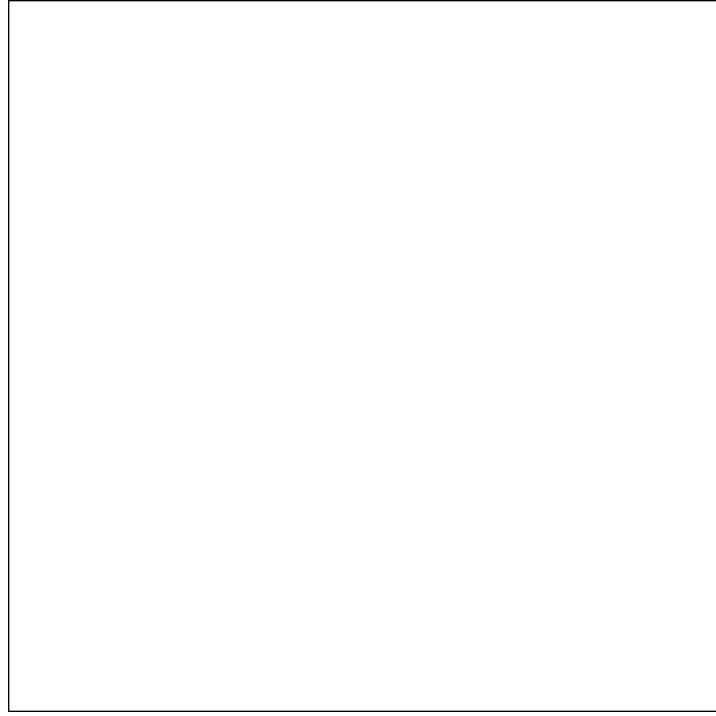
Nakaupo na ang mga pasahero at naikarga na ang mga bagahe. Pero marami pa ring mga manlalako sa loob ng bus. Sinisigaw nila ang kanilang binibenta. Nakakaaliw ang mga ginagamit nilang salita.

Habang kami ay bumibiyaha, naging maalinsangan sa loob ng bus. Pinilit kong makatulog.

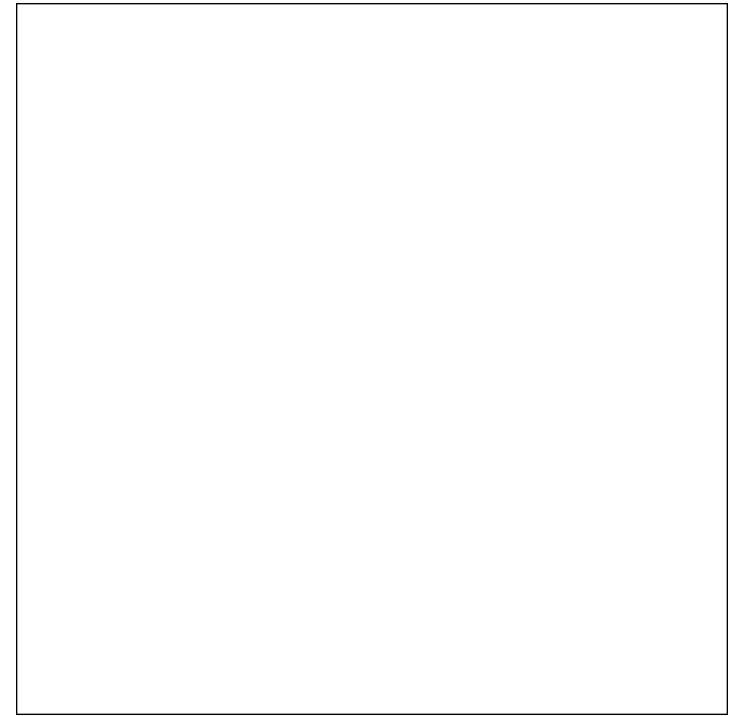
May bumili ng inumin. May bumili ng
kakanin at nagsimulang kumain. Tulad ko,
may iba na nanood lang dahil walang
pambili.

Pagtulak ng bus, dumungaw ako sa
bintana. Babalik pa kaya ako dito?

Napatigil ang lahat ng bumusina ang drayber. Pinalabas ng konduktor ang mga naglalako dahil aalis na ang bus.

Nagtulakan sila palabas. Nagsukli ang iba pero meron pa rin nagpupumilit makabenta.